

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Marcelou Uhříčkovou ve věci

žalobce: **H. T. N.**, narozený X
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
zastoupený advokátem JUDr. Hugo Körblem
sídlem Hybernská 1007/20, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **Ministerstvo zahraničních věcí**
sídlem Hradčanské náměstí 5, 118 00 Praha 1

o **žalobě proti rozhodnutí** žalovaného ze dne 5. 12. 2022, č. j. 308255-2/2022-VO,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 12. 2022, č. j. 308255-2/2022-VO, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 13 200 Kč, a to do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobce.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce dne 22. 8. 2022 požádal na Velvyslanectví České republiky v Hanoji (dále jen „Velvyslanectví“) o udělení krátkodobého schengenského víza. Velvyslanectví jeho žádost dne 4. 10. 2022 zamítlo s odůvodněním, že se žalobce dopustil obcházení zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), neboť účelově uzavřel manželství.
2. Na základě žádosti o nové posouzení důvodů neudělení víza žalovaný vydal rozhodnutí ze dne 5. 12. 2022, č. j. 308255-2/2022-VO (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž konstatoval, že rozhodnutí Velvyslanectví o zamítnutí žádosti žalobce o krátkodobé vízum je v souladu s § 20 odst. 5 písm. e) zákona o pobytu cizinců.

Shodu s prvopisem potvrzuje: V. N.

Obsah žaloby

3. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podanou dne 5. 1. 2023, domáhá zrušení napadeného rozhodnutí. Uvádí, že jeho manželství není účelové, ale pravé a skutečné. Domnívá se, že rozhodnutí žalovaného nemá oporu v provedeném dokazování. Vytýká žalovanému, že se nevypořádal se všemi námitkami, které žalobce uváděl v žádosti o nové posouzení důvodů neudělení krátkodobého víza, protože má napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné.
4. Předně žalobce poukazuje na to, že řízení o udělení krátkodobého víza je stručným řízením a že až řízení o povolení přechodného pobytu rodinného příslušníka občana EU přináší účastníkům plná procesní práva a správnímu orgánu možnost zjistit skutečný stav věci. Uvádí, že procesní postup v řízení o udělení krátkodobého víza vedl ke zkrácení žalobce na jeho právech rodinného příslušníka občana EU, což bylo v rozporu s unijními předpisy, zákonem o pobytu cizinců i judikaturou.
5. Žalobce připomíná, že ke své žádosti o udělení krátkodobého víza předložil pravý doklad o uzavření manželství a fotografie ze svatby, které se účastnil velký počet lidí a která se uskutečnila slavnostním způsobem. Z výsledků žalobce a jeho manželky vyplynulo, že sňatek skutečně uzavřeli, byť jejich výpovědi vykazovaly jisté rozpory, které však žalobce v žádosti o nové posouzení důvodů neudělení víza vysvětloval, což žalovaný nerefletoval. Žalobce také zdůrazňuje, že oba manželé pochází ze stejné národnostní a etnické skupiny, mluví stejným jazykem, jejich rodiny se znají a manželé jsou v podobném věku (26 a 25 let).
6. Žalobce poukazuje na závěry Příručky pro řešení otázky účelových sňatků mezi občany EU a státními příslušníky třetích zemí, z níž plyne, že k omezení vstupu do EU a rodinného života lze přistoupit pouze tehdy, existuje-li pro to jednoznačný a závažný důvod. Nesouhlasí s tím, že by byla účelovost uzavření manželství jednoznačně prokázána, a uvádí, že správní orgán v řízení o udělení krátkodobého víza nemá vybírat rozpory ve výpovědích a pochybnosti a na těch stavět své rozhodnutí, nýbrž má primárně vycházet z těch skutečností, které svědčí o pravosti manželství. Tímto způsobem však podle něj žalovaný nepostupoval.
7. V reakci na kritéria stanovená shora uvedenou příručkou žalobce podotýká, že se on ani jeho manželka do EU nepřistěhovali nelegálně, v minulosti neuzavřeli žádný účelový sňatek a jejich finanční situace není špatná. Jejich kontakt před svatbou byl omezený, ale to bylo dáno i opatřeními spojenými s pandemií onemocnění COVID-19. Vztah žalobce a jeho manželky byl důsledkem domluvy jejich rodin, což však na opravdovosti manželství ničeho nemění. Správní orgány ani nezjistily, že by stvrzení manželství bylo podmíněno předáním peněz. Rozpory ve výpovědích manželů se dle žalobce netýkaly těch zásadních informací, na něž je poukazováno v příručce. Manželé rovněž nepodnikli kroky k formálnímu ukončení manželství. Svatba byla částečně domluvená, nicméně proběhla, a to slavnostním způsobem za účasti 50-70 hostů. Že nebyla naplněna představa správních orgánů o typické vietnamské svatbě o nejméně 100 hostech, neznamená, že se o vietnamskou svatbu nejednalo. K uzavření dlouhodobého právního či finančního závazku manželé dosud neměli důvod. Jakkoli je pravdou, že výpovědi manželů vykazovaly určité rozpory, zazněla v nich také řada shodných informací, které však žalovaný nerefletoval. Za absurdní a spekulativní žalobce považuje úvahu žalovaného o tom, že společná znalost

Shodu s prvopisem potvrzuje: V. N.

vietnamštiny svědčila o domluvě manželů na společném postupu při získání pobytového oprávnění. Společnou domácnost manželé dosud nesdíleli, jelikož jim to v důsledku neudělení krátkodobého víza nebylo umožněno.

Obsah vyjádření žalovaného

8. Žalovaný s žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí. Tvrdí, že žaloba je obecná, jelikož zástupce žalobce nenahlédl do správního spisu, ačkoli tak mohl učinit. Napadené rozhodnutí i rozhodnutí Velvyslanectví dle žalovaného dostojí požadavků kladeným na přezkoumatelnost správních rozhodnutí. Jejich postup v řízení o žádosti o udělení krátkodobého víza byl v souladu se zákonem. Žádost o krátkodobé vízum sice byla zaevidována jako žádost rodinného příslušníka občana EU, což však nebránilo tomu, aby byla žádost nakonec zamítnuta z důvodu obcházení zákona účelově uzavřeným sňatkem s občanem EU. Žalovaný nespatřuje nic špatného na tom, že bylo napadené rozhodnutí primárně vystavěno na důvodech, které správní orgány vedly k zamítnutí žádosti. Ve vztahu k právu na odepření vstupu rodinným příslušníkům do EU žalovaný odkazuje

na rozsudek Soudního dvora ve věci C-127/08, rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 58/2013-43 či na rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ve věci stížnosti č. 23218/94.

9. Za legitimní považuje žalovaný úvahu, že žalobce by pravděpodobně nezískal vízum na základě žádosti o standardní schengenské vízum. Z obsahu správního spisu podle něj vyplývá, že žalobce manželství uzavřel účelově bez úmyslu vést s občankou ČR společný život. V tomto kontextu žalovaný poukazuje na rozsudky Nejvyššího soudu č. j. 3 As 101/2013-34, č. j. 2 Azs 355/2016-62, č. j. 9 Azs 410/2017-96 a další. Zdůrazňuje, že manželé nikdy nesdíleli společnou domácnost, manželka žalobce navštívila pouze jednou a hned v rámci prvního setkání přistoupili k zasnubám a uzavření manželství.
10. Žalobce dle mínění žalovaného přesvědčivě nevyvrátil závěry žalovaného a neuplatnil konkrétní námitky, na které by žalovaný mohl podrobněji reagovat.

Replika žalobce

11. V replice žalobce poukazuje na to, že se žalovaný vyjadřoval k otázkám, které žalobce neadresoval. Konkrétně žalobce netvrdil nemožnost seznámit se s obsahem správního spisu, nezpochybňoval procesní postup správních orgánů a neupozorňoval na nesoulad mezi rozhodnutím Velvyslanectví a napadeným rozhodnutím. S názorem žalovaného, že by žaloba byla obecná, žalobce rovněž nesouhlasí.

Obsah správního spisu

12. Žalobce dne 22. 8. 2022 požádal o udělení krátkodobého schengenského víza s tím, že jeho manželkou je paní N. Q.N., narozená X. Za důvod cesty označil návštěvu rodiny či přátel. K žádosti přiložil svůj cestovní pas a občanský průkaz N.Q.N., české občanky narozené v ČR v X, trvale bytem X. Dále předložil český oddací list, podle něhož k uzavření manželství mezi žalobcem a N. Q. N. došlo dne 12. 4. 2022 ve Vietnamu, jakož i vietnamský oddací list. Dále doložil zpáteční letenku z Hanoje do Prahy, doklad o zajištění ubytování na adrese X, či čestné prohlášení manželky žalobce o tom, že žalobci coby svému manželu poskytne po celou dobu pobytu hmotné a finanční zabezpečení. Svou žádost podložil také potvrzením o zůstatku na běžném účtu manželky vedeném u Air

Bank, výpisy z takového účtu za období dvou předešlých měsíců a smlouvu o pojištění žalobce coby cizince, kterou s pojišťovnou uzavřela na straně pojistníka jeho manželka.

13. Součástí správního spisu je záznam o pohovoru s žalobcem coby žadatelem o krátkodobé vízum rodinného příslušníka občana EU ze dne 22. 8. 2022. Žalobce uvedl, že se se svou manželkou začal bavit asi před rokem přes Facebook, přičemž kontakt na ní dostal od své matky na základě dohody s manželčinou rodinou. Uvedl, že jeho matka i otec žijí v ČR, kde se asi před dvěma lety seznámili s rodinou jeho manželky. Svou manželku viděl osobně v březnu 2022, kdy přijela do Vietnamu, aby se vzali. To bylo poprvé a naposledy, kdy ji viděl, nicméně byla zde celý měsíc. O ruku ji požádal, když se dostavila; předtím se o svatbě nebavili. Vypověděl, že jeho manželka se narodila v ČR a Vietnam navštívila jen čtyřikrát. On sám Vietnam dosud neopustil. V ČR by rád navštívil svou manželku a rodinu, také by po ČR rád cestoval. S manželkou by chtěli společně podnikat, žalobce pravděpodobně bude žádat i o povolení k pobytu.
14. Další pohovor s žalobcem proběhl o měsíc později. Žalobce uvedl, že svou ženu viděl poprvé v březnu 2022, ale zná ji od roku 2020 přes Facebook. Kontakt zprostředkovali rodiče manželů, kteří se domluvili na jejich seznámení. Žalobce svou manželku kontaktoval jako první, a to 20. 10. 2020 na Vietnamský den žen. Poprvé se setkali dne 17. 3. 2022 na letišti v Hanoji, kdy ji a její rodiče doprovodil domů. Jejich první schůzka proběhla u H. K. L. při procházce. Manželé spolu komunikují ve vietnamštině, volají si a píšou jen o víkendech, neboť práce manželky v ČR je velice náročná. Manželka Vietnam navštívila celkem jen 3x nebo 4x. Za dobu trvání jejich vztahu navštívila Vietnam jen jednou dne 17. 3. 2022. O ruku svou ženu požádal 11. 4. 2022, kdy šli opět k H. K. L. Žalobce manželce dal zlatý řetízek a zeptal se jí, zda si jej vezme, načež ona ihned souhlasila. Svatba proběhla 14. 4. 2022 u žalobce doma a registrovali se dne 12. 4. 2022. Na svatbě bylo dle žalobce asi 70 lidí z obou rodin a také přátelé. Svatbu připravovali asi dva dny a bavili se o ní již 3 měsíce před svatbou, kdy žalobce své manželce řekl, že ji jednou požádá o ruku. Při svatbě měl žalobce černé šaty a černou kravatu, jeho manželka měla tradiční červený oděv. Svatba trvala od 11 do 21 hodin. Snubní prsteny měli, stály asi 10 milionů VND a kupoval je žalobce. Hostina trvala asi od 15 do 21 hodin, první noc strávili u žalobce doma. K dotazu, zda byl na svatbě přítomen někdo z České republiky, žalobce odpověděl záporně. Náklady spojené se svatební hostinou platil jen žalobce. Svatební dary nedostali žádné, svatba proběhla v pracovní den a manželé byli rádi, že někdo dorazil. Žalobce dal své ženě řetízek, o kterém již mluvil. Před svatbou spolu nežili, po svatbě pak jen 3 dny a poté se manželka vrátila k rodičům na hotel. Žalobce dále vypověděl, že jeho manželka studovala v ČR vysokou školu zaměřenou na byznys a administrativu, nyní pracuje jako účetní, dříve jako servírka. On je kadeřník, dříve pracoval v továrně na tiskárny. Jeho měsíční příjem činí asi 10 milionů VND, jeho žena pobírá 30 000 Kč. O penězích se spolu příliš nebaví, v budoucnu si chtějí koupit dům a obchod. Jeho žena jezdí do práce autobusem, on na motorce. Se svou ženou se baví převážně o zdraví a o rodičích. Žalobce dále uvedl, že má mladší sestru, která žije v ČR a pracuje s žalobcovou matkou v nehtovém studiu. Jeho manželka má dvě starší sestry, žalobce zdá jen tu starší; jejich zaměstnání nezná. Rodiče manželky jsou doma v ČR a starají se o vnoučata. Rodiče žalobce mají v pronájmu obchod a také mají nehtové studio. Žalobce chce se svou manželkou žít v ČR, protože se mu líbí zdejší kultura, sport, fotbal a turistická místa. Mezi zálibami své manželky žalobce jmenoval čaj s mlékem, psa a cestování. On má rád fotbal a popovou hudbu. Do ČR jede navštívit svou rodinu a rodinu své manželky. Domnívá se, že v ČR bude spokojen s ohledem na zdejší vysoký životní standard. Pokud jde o plány Shodu s prvopisem potvrzuje: V. N.

do budoucna, žalobce bude pokračovat v práci kadeřníka a jeho manželka ve své práci, jiné plány nemají. Ze začátku budou žalobcovy výdaje hradit jeho rodiče, pak on sám, až si najde práci. Do ČR se chce žalobce trvale přestěhovat. S přípravou dokumentů mu pomohla jeho matka. S manželkou nemají společný účet ani dluhy, nevlastní majetek v ČR či ve Vietnamu. Žalobce ve Vietnamu žije v rodinném domě v H. D., jedná se o třípatrový dům, kde žije se svou babičkou. Žalobce neznal jméno nejlepšího přítele své ženy. Na otázku, zda plánuje děti, odpověděl, že asi dvě. Se svou manželkou bude žít v bytě u svých rodičů, kde budou mít společný pokoj. K bytu uvedl, že má asi 72 m² a dvě ložnice. Letenku si zaplatil sám. V minulosti měl jeden vážný vztah, není rozvedený a nemá děti. Jeho manželka neměla vážný vztah.

15. Ve spise je dále obsažen záznam policie ČR ze dne 22. 9. 2019, která vyslýchala manželku žalobce. Dle úředního záznamu manželka žalobce odpovídala na otázky pohotově, ale u spousty otázek si nebyla jistá daty. Také policii sdělila, že s žalobcem měli domluvenou svatbu, což je ve Vietnamu běžné. Uvedla, že v budoucnu nechce bydlet se svou tchýní, raději by bydlela s manželem ve svém bytě. Dle záznamu, když hovořila o svém manželu, „vypadalo to, že je za něj ráda“. Nicméně s jeho rodinou v X bližší vztah mít nechtěla.
16. Policie ČR sepsala s manželkou žalobce protokol o podání vysvětlení z 19. 9. 2022. Manželka uvedla, že se s žalobcem seznámila asi před rokem přes rodiče. Psali si na Facebooku; jejich rodiče chtěli, aby se poznali. Poprvé oslovil on ji. Letěla za ním do Vietnamu, potkali se v Hanoji. První schůzka proběhla v kavárně, kde byli hodinu až dvě. Komunikují spolu asi 3x týdně přes Facebook. Celkově byla ve Vietnamu před seznámením s žalobcem asi 4x. Za žalobcem tam byla v březnu 2022 a zůstala do konce dubna 2022. V rámci tohoto delšího pobytu se viděli i po svatbě, která proběhla 12. 4. 2022. Častěji do Vietnamu létat nemůže kvůli ceně letenek a nutnosti vzít si delší dovolenou. Žalobce požádal o ruku ji, a to u jezera Ho Guom, někdy na přelomu března a dubna 2022, přesný den si nepamatovala. O ruku ji požádal na mostě a dal jí zlatý řetízek. Svatba byla ve městě H. D. Oslava v rámci rodiny proběhla u žalobce doma, poté šli na úřad, kde svatbu registrovali a kde proběhlo focení. Na svatbě byli oba její rodiče, dále hlavně příbuzní žalobce. Byla tam žalobcova matka, ale nikoli jeho otec. Z ČR tam byla jen ona, její rodiče a tchýně. Celkem tam bylo asi 50 osob. Svatbu dlouho nepřipravovali a bavili se o ní již před jejím příjezdem do Vietnamu. Žalobce měl na sobě černé sako, bílou košili a černou kravatu, ona měla červený vietnamský kroj. Oslava trvala od poledne do noci, snubní prsteny koupil žalobce. Svatba skončila v noci a první noc po svatbě jela na hotel do Hanoje, protože musela jít hned ráno k zubaři. Náklady na svatbu hradili jeho rodiče. Jako svatební dar jim žalobcova matka dala byt na adrese X. Ve společné domácnosti spolu nikdy nebydleli, ale byli spolu na hotelu a chodili společně na jídlo do restaurací v Hanoji. Po Hanoji chodili i s jejími rodiči, neboť žalobce Hanoj neznal. Žalobce má středoškolské vzdělání, ona má vysokoškolské. Žalobce je kadeřníkem ve městě H. D., po škole šel pracovat rovnou jako kadeřník. Ona je aktuálně účetní, dříve pracovala jako manažerka nehtového studia. Její příjem činí 35 tisíc, žalobcův v přepočtu na české koruny pár tisíc (5-6 tisíc). O penězích se moc nebaví, aktuálně neplánují kupovat nemovitost. Žalobce jezdí do práce na motorce, ona městskou hromadnou dopravou. Povídají si spolu o tom, jaký měl kdo den, a také o ČR a Vietnamu a rozdílech mezi zeměmi. Manželka žalobce má dvě sestry, z nichž jedna je na mateřské dovolené. Žalobcova sestra žije v ČR, pracuje u jeho matky v nehtovém studiu. Žalobcova rodina žije v X, ona sama tam byla na návštěvě jednou po svatbě. Žalobcova matka má nehtové studio, jeho otec stavební firmu. Její rodiče žijí v Rumburku, kde vlastní asijskou restauraci. Shodu s prvopisem potvrzuje: V. N.

Žalobce má nejradši fotbal, ona sama na koníčky nemá moc času. Společně by chtěli mít obchod s potravinami. S žalobcem by chtěla žít v ČR, kde si podle ní žalobce zvykne. Žalobcovy výdaje bude hradit asi hlavně ona a tchýně. S přípravou dokumentů mu pomáhali jeho rodiče, někdo ve Vietnamu a také ona, neboť je jeho manželka. Společný bankovní účet ani dluhy nemají. Její trvalý pobyt je v X, ale bydlí na X. Žalobce by chtěl, aby žili v X u jeho rodiny. Žalobce nyní bydlí v rodinném domě v H. D.. Společné přátele nemají a ona sama nemá nejlepšího kamaráda či kamarádku. O dětech se spolu zatím nebavili. Zatím mají v plánu žít společně v X, kde tchýně připravila pokoj pouze pro ně a kde žijí žalobcovi rodiče a sestra. Dále žalobcova manželka vypověděla, že měla jeden dlouhodobý vztah, ale s nikým nebydlela, nebyla vdaná a nemá děti. Žalobce podle ní dlouhodobý vztah neměl, nebyl ženatý a nemá děti.

17. Velvyslanectví následně žalobcovu žádost dne 4. 10. 2022 zamítlo s odůvodněním, že se žalobce dopustil obcházení zákona o pobytu cizinců s cílem získat vízum k pobytu na území. Velvyslanectví uvedlo, že manželé hovoří společným jazykem a mají částečně společné kulturní zázemí. Před sňatkem však nebyli v dlouhodobém vážném partnerském vztahu, vážně neplánovali rodinný život ani vytvoření rodinného zázemí a žalobce by bez problémů nezískal sám pobytové oprávnění. Manželé se neshodli na roku seznámení a na průběhu první schůzky. Neshodli se na okamžiku žádosti o ruku, četnosti a způsobu jejich komunikace na dálku ani na tom, o jakých tématech se spolu baví. Velvyslanectví zdůraznilo, že pár seznámili jejich rodiče, poté spolu komunikovali přes sociální sítě, při první návštěvě Vietnamu proběhla žádost o ruku i svatba a od návratu manželky do ČR se pár osobně nesetkal, přičemž žalobce podal žádost o vízum necelých 6 měsíců od uzavření manželství. Žalobce a jeho manželka se neshodli na počtu svatebních hostů či na tom, zda byl na svatbě přítomen někdo z ČR. Rozdílně odpověděli na to, kde strávili první noc po svatbě, kdo hradil náklady spojené se svatbou či jaké svatební dary dostali. Manželé dle Velvyslanectví odpovídali rozdílně na otázky týkající se jejich budoucnosti v ČR, a zatímco žalobce hovořil o dvou dětech, dle jeho manželky se o dětech zatím nebavili. Žalobce tvrdil, že ho budou finančně podporovat jeho rodiče. Naproti tomu dle manželky jej bude podporovat ona a jeho matka. Manželé nemají konkrétní plán, nemají společný bankovní účet, nebaví se o penězích, neznají výši svých úspor, nemají společné kamarády, nesdílí ani dříve nesdíleli společnou domácnost. Velvyslanectví nedospělo k závěru, že by byl naplňován účel manželství ve formě vzájemné podpory, plánování budoucnosti či společných přátel a aktivit. Manželka nezmínila, že žalobce dříve pracoval v továrně na tiskárny, a žalobce naproti tomu tvrdil, že jeho manželka dříve pracovala jako servírka (nikoli jako manažerka v nehtovém studiu). Manželé se neshodli na výši svých příjmů (žalobce v přepočtu vydělává asi 10 000 Kč, nikoli 5-6 000 Kč, manželka 30 000 Kč, nikoli 35 000 Kč). Žalobce neznal zaměstnání sourozenců manželky a nezmínil, že její rodiče mají asijskou restauraci. Manželka tvrdila, že otec žalobce má stavební společnost, avšak o té žalobce nehovořil. Pár se neshodl na tom, kdo uhradí žalobcovu letenku ani na tom, zda manželé měli v minulosti jiný dlouhodobý vztah. Dle Velvyslanectví se manželé navzájem neznají, neznají své rodinné poměry, neshodují se na zásadních momentech svého vztahu. Seznámili je jejich rodiče, a to zjevně s cílem získat vstupní vízum pro žalobce. Proto Velvyslanectví žádosti nevyhovělo.
18. Dne 21. 10. 2022 žalobce podal žádost o nové posouzení žádosti. Uvedl, že případná účelovost manželství by měla být řešena až v řízení o udělení přechodného pobytu. Vytkl Velvyslanectví, že pohovory nehodnotilo komplexně a že se snažilo hledat rozpory. Konstatoval, že k seznámení manželů došlo za přičinění jejich rodičů. Předjednané či Shodu s prvopisem potvrzuje: V. N.

domluvené svatby však ve Vietnamu nejsou neobvyklé. Způsob seznámení nic nezměnil na tom, že manželství bylo skutečně uzavřeno, a to po dlouhodobém vzájemném vztahu na dálku. Pár si přeje žít v ČR, kde bydlí manželka a rodiče žalobce. Tento záměr však nemohou bez krátkodobého víza realizovat. Žalobce konstatoval, že z pohovoru je patrný laxnější přístup žalobce a vážnější přístup jeho manželky, přičemž poukázal na to, že ženy si obecně pamatují více detailů ze společného soužití než muži. Uvedl, že první rande proběhlo při procházce u jezera a poté v kavárně, že manželé si volají i píšou, obvykle přes Facebook Messenger. Povídají si jak o zdraví a rodičích, tak o tom, jaký měli den, co zažili a o rozdílech mezi ČR a Vietnamem. Podrobnosti o svatebních výdajích žalobce nezná, neboť svatbu organizovali rodiče. V odhadu ohledně počtu svatebních hostů se manželé zásadně nelišili. Žalobce skutečně je kadeřníkem a chtěl by v tom pokračovat v ČR, rodiče manželky mají restauraci v Rumburku a manželé si plánují otevřít společný obchod v ČR. Ohledně svatebního daru došlo k významnému rozporu. Manželé nedostali darem byt, ale mají v plánu bydlet v bytě v X, který patří žalobcově matce. Při svatební noci manželé zůstali v domě u žalobce, poté se přesunuli do Hanoje, kde zůstali a ráno šla manželka na návštěvu lékaře. Údaje ohledně příjmů manželů se dle žalobce významně nelišily a svědčily o tom, že se manželé neučili pro účely pohovorů nazpaměť data. Ke své žádosti žalobce přiložil fotografie ze svatby a článek z internetu o domluvených vietnamských svatbách.

19. Žalovaný poté vydal napadené rozhodnutí. Konstatoval, že žalobce by bez problémů nezískal pobytové oprávnění sám. Do zemí EU nikdy necestoval, nemá socioekonomické zázemí, jeho rodina žije v ČR. Žalobce byl dle žalovaného přinejmenším motivován uzavřít sňatek s občankou ČR a opustit zemi svého původu. Jeho žádost o krátkodobé schengenské vízum by pravděpodobně byla zamítnuta pro neprokázání schopnosti opatřit si legálním způsobem prostředky k obživě a úmyslu opustit území schengenského prostoru před skončením platnosti víza z důvodu nedostatečného ekonomického zázemí ve své zemi. Žalovaný konstatoval, že ve Vietnamu sice probíhají tradiční smlouvené sňatky, ale o tento případ se v případě žalobce nejednalo. Sňatky a oslavy ve Vietnamu probíhají pompézním způsobem a i (na místní poměry) malých svateb se účastní alespoň 100 osob. Takových rozměrů svatba žalobce nedosahovala. Manželé se nadto neshodli na roku seznámení a průběhu prvního setkání, již při první návštěvě manželky ve Vietnamu se vzali. Před ani po sňatku nevedli společnou domácnost. Žalovaný konstatoval, že cílem žalobce je sloučit se se svou rodinou žijící v ČR. Ostatně za důvod, proč chce žít v ČR, uvedl zdejší vysoký životní standard. Žalobci by standardní vízum nebylo uděleno, neboť pobírá pouze 10 000 Kč, má úspory v téže výši, je kadeřník a má pouze střední školu bez maturity. Žalovaný upozornil též na to, že manželé nepřevzali žádný dlouhodobý právní či finanční závazek, což je jedno z indikativních kritérií svědčících o účelovém uzavření manželství. Manželé se neshodli na roku seznámení, průběhu první schůzky, budoucích plánech týkajících se dětí, nebyli na svatební cestě a nemají společné plány do budoucna – ty tkví v plánu na sloučení žalobce s jeho rodinou a nalezení práce, což dle žalovaného nelze považovat za společné plány manželů. Manželé jsou si věkově blízko, ovládají společný jazyk a jejich rodiny se znají. To však dle žalovaného svědčilo spíše o využití vzájemné znalosti za účelem obejití zákona o pobytu cizinců.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

20. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, po vyčerpání řádných opravných prostředků, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou.
21. Napadené rozhodnutí je rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. a není vyloučeno ze soudního přezkumu ani prostřednictvím § 171 zákona o pobytu cizinců (srov. také rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 23. 4. 2018, č. j. 45 A 102/2016-23, publikovaný pod č. 3755/2018 Sb. NSS, nebo rozsudek téhož soudu ze dne 18. 10. 2021, č. j. 53 A 15/2019-44). Při jeho přezkumu soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Soud o žalobě rozhodl bez jednání, a to v souladu s § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s.

Posouzení věci krajským soudem

22. Předně je vhodné konstatovat, že žaloba obsahuje dostatečně konkrétní argumentaci, která splňuje požadavky kladené na žalobní body, a je z ní patrné, jakých konkrétních nezákonných kroků, úvah, hodnocení či závěrů se měl žalovaný dle žalobce dopustit (ve smyslu usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS). Z žaloby je seznatelné, že žalobce spatřuje nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí v tom, že se žalovaný nezabýval zjištěnými skutečnostmi komplexně, napadené rozhodnutí postavil na skutečnostech svědčících v neprospěch žalobce, opomenul skutečnosti svědčící v jeho prospěch a nevěnoval pozornost argumentaci, kterou žalobce uplatnil prostřednictvím žádosti o nové posouzení důvodů neudělení krátkodobého víza. Je z ní také seznatelné, že závěr žalovaného o účelovosti uzavřeného manželství a naplnění tzv. negativních indikativních kritérií dle žalobce nemá oporu v obsahu správního spisu. Soud se neztotožnil s názorem žalovaného, že by žaloba byla toliko obecná a že by umožňovala soudu pouze obecnou reakci.
23. Vydávání krátkodobých víz je upraveno v přímo použitelném nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ze dne 13. 7. 2009 o kodexu Společenství o vízech (dále jen „vízový kodex“), doplněném o vnitrostátní úpravu v zákoně o pobytu cizinců.
24. Řízení o udělení krátkodobého víza upravuje především § 20 zákona o pobytu cizinců. Podle § 20 odst. 5 písm. e) tohoto zákona platí, že „cizinci, který žádá o krátkodobé vízum jako rodinný příslušník občana Evropské unie a sám není občanem Evropské unie a hodlá doprovázet občana Evropské unie na území nebo následovat občana Evropské unie, který na území pobývá, se krátkodobé vízum neudělí, jestliže se dopustil obcházení tohoto zákona s cílem získat vízum k pobytu na území, zejména pokud účelově uzavřel manželství“.
25. Zvláštním druhem opravného prostředku proti rozhodnutí o neudělení víza je nové posouzení důvodů neudělení víza podle § 180e zákona o pobytu cizinců. Jak uvádí § 180e odst. 6 zákona o pobytu cizinců, v tomto řízení „Ministerstvo zahraničních věcí posuzuje soulad důvodů neudělení krátkodobého víza, zrušení platnosti krátkodobého víza nebo prohlášení krátkodobého víza za neplatné, o kterých rozhodl zastupitelský úřad, s důvody stanovenými přímo použitelným právním předpisem Evropské unie (...)“ (tj. vízovým kodexem).
26. V obou těchto řízeních je ovšem podle § 168 zákona o pobytu cizinců výslovně vyloučena aplikace části druhé a třetí správního řádu. Zákon o pobytu cizinců namísto toho obsahuje

Shodu s prvopisem potvrzuje: V. N.

v § 169j a násl. speciální úpravu výpovědí, výsledků a pohovorů. Zároveň obsahuje zákon o pobytu cizinců v § 167 odst. 1 písm. c) speciální oprávnění policie opatřovat potřebná vysvětlení pro výkon pravomocí podle zákona o pobytu cizinců. Existuje tedy speciální procesní úprava, která policii svěřuje pravomoc opatřovat potřebná vysvětlení, použitelná mj. v řízeních o udělení krátkodobého víza. Vzhledem ke specifickým řízením v konzulárních podmínkách pamatuje právní úprava i na méně formální způsoby zjišťování informací od žadatele o vízum úpravou pohovoru a připouští i podání vysvětlení třetí osobou. Soud k této procesní úpravě v reakci na žalobcovu výtku konstatuje, že tuto procesní úpravu samu o sobě nepovažuje za odporující unijním předpisům (zejména vízovému kodexu) ani za rozpornou s unijní judikaturou (kterou žalobce blíže nekonkretizoval). Za rozporný s právní úpravou nicméně soud z dále uvedených důvodů shledal postup žalovaného a jím vydané napadené rozhodnutí.

27. Soud předesílá, že s ohledem na vyloučení aplikace části druhé a třetí správního řádu (§ 168 zákona o pobytu cizinců) se na tuto věc přímo neuplatní § 68 správního řádu, upravující náležitosti správního rozhodnutí, ani § 89 či § 90 správního řádu, dopadající na postup a rozhodnutí odvolacího správního orgánu. To však nic nemění na tom, že zastupitelský úřad má povinnost informovat žadatele o důvodech neudělení víza, jak plyne z § 56 odst. 5 zákona o pobytu cizinců, a že i povinností žalovaného je uvést ve svém rozhodnutí výsledek nového posouzení důvodů neudělení víza, jak plyne z § 180e odst. 9 zákona o pobytu cizinců, a to včetně konkrétních skutkových důvodů a okolností, které jej vedly k závěru, že je naplněn některý z důvodů pro neudělení víza (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2013, č. j. 9 As 92/2013-41).
28. Soud dále připomíná, že doloží-li manžel občana EU při žádosti o krátkodobé vízum správnímu orgánu vznik manželství, je na něj nutno pohlížet jako na rodinného příslušníka občana EU, jemuž přísluší na základě směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004, o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států (dále jen „směrnice o volném pohybu osob“) právo na vstup a právo pobytu v hostitelském členském státě, které tento hostitelský členský stát může omezit pouze při dodržení čl. 27 a čl. 35 uvedené směrnice, přičemž omezení práva na vstup a pobyt podléhá *restriktivnímu* výkladu. Směrnice o volném pohybu osob v čl. 35 umožňuje odeprít právo přiznané směrnicí v případě zneužití nebo podvodu, například v podobě účelových sňatků. Definici pojmu účelový sátek a postup při jejich odhalování však směrnice o volném pohybu osob, zákon o pobytu cizinců ani vízový kodex neupravují.
29. Při posuzování účelovosti manželství lze jako právně nezávazná výkladová vodítka (tzv. *soft law*) využít především rezoluci Rady ze dne 4. 12. 1997, 97/C 382/01, o opatřeních, která je třeba přijmout pro potírání účelových manželství (dále jen „rezoluce Rady“), sdělení Komise č. COM (2009) 313 a sdělení Komise č. COM (2014) 604, jehož přílohou je Příručka pro řešení otázky údajných účelových sňatků mezi občany EU a státními příslušníky třetích zemí v kontextu práva EU o volném pohybu občanů EU (dále jen „Příručka pro účelové sňatky“; srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 11. 2017, č. j. 7 Azs 326/2017-21).
30. Podstatnými indiciemi svědčícími o účelovosti jsou podle čl. 2 rezoluce Rady zejména skutečnosti, že není udržováno manželské soužití; chybí společné přispívání k odpovědnostem vyplývajícím z manželství; manželé se nikdy před sňatkem neviděli; manželé se neshodnou při uvádění svých osobních údajů, důležitých osobních informací či Shodu s prvopisem potvrzuje: V. N.

informací o průběhu první schůzky; nehovoří společným jazykem; sňatku předcházelo předání finanční částky; některý z manželů v minulosti uzavřel účelový sňatek nebo se dopustil porušení předpisů o pobytu.

31. Ve sdělení COM (2009) 313 Evropská komise definovala účelové sňatky jako „*sňatky uzavřené výlučně za účelem získání práva volného pohybu a pobytu podle směrnice, na které by jinak dotyčná osoba neměla nárok. Sňatek není možné považovat za účelový sňatek pouze z toho důvodu, že je spojen s výhodou přistěhovalectví, nebo s jinou výhodou. Kvalita vztahu není pro použití článku 35 relevantní*“. Ve sdělení COM (2014) 604 dále Evropská komise vysvětlila, že je třeba důsledně dodržovat zásadu, že volný pohyb je primární pravidlo, které lze omezit pouze v individuálních případech odůvodněných zneužitím. Proto je vyžadováno, aby se „*vnitrostátní orgány vyšetřující zneužití v zásadě nezaměřovaly primárně na známky zneužití a nepoužívaly je na podporu svého původního podezření týkajícího se daného manželství. Naopak by orgány měly nejprve zvážit známky o tom, že zneužití neexistuje (jako je dlouhodobý vztah partnerů nebo vážné a dlouhodobé právní nebo finanční závazky či sdílení rodičovské odpovědnosti), které by podpořily závěr, že jde o skutečný pár, který požívá právo na volný pohyb a pobyt. Existenci známek zneužití by orgány ověřovaly, pouze pokud by zkoumání známek o tom, že zneužití neexistuje, nepotvrdilo skutečnou povahu zkoumaného manželství*“ (důraz přidán Evropskou komisí).
32. Evropská komise za účelem zamezení vytváření zbytečných zátěží a překážek určila prostřednictvím Příručky pro účelové sňatky soubor indikativních kritérií, která poukazují na to, že je zneužití práv nepravděpodobné (pozitivní kritéria), anebo naopak nasvědčují tomu, že existuje možný úmysl zneužít práva přiznaná směrnicí výlučně s cílem obejít vnitrostátní právní předpisy upravující přistěhovalectví (negativní kritéria). Mezi *pozitivní* indikativní kritéria patří to, že: manžel, který je státním příslušníkem třetí země, by bez problémů získal právo pobytu sám nebo již legálně pobýval v členském státě občana EU předtím; pár byl před sňatkem v dlouhodobém vztahu; pár měl společné bydliště/domácnost po dlouhou dobu; pár přijal vážný dlouhodobý právní nebo finanční závazek se společnou odpovědností (hypotéka na bydlení atd.). Naopak v rámci *negativních* indikativních kritérií lze zohlednit to, že: pár se před svatbou nikdy nesetkal; pár se neshoduje, pokud jde o jejich osobní údaje, o okolnosti jejich prvního setkání nebo důležité osobní informace, které se jich týkají; pár nemluví společným jazykem, kterému oba rozumí; důkaz o peněžní částce nebo daru předaných, aby došlo k uzavření sňatku (s výjimkou peněz nebo darů předaných jako věno v kulturách, kde je to běžnou praxí); v minulosti jednoho nebo obou manželů existuje důkaz o předchozích účelových sňatcích nebo jiných formách zneužití a podvodu, jejichž účelem bylo nabytí práva pobytu; rozvoj rodinného života pouze v době přijatého příkazu k vyhoštění; pár se rozvedl krátce potom, co dotyčný státní příslušník třetí země získal právo pobytu.
33. Je však třeba mít na paměti, že naplnění těchto indikativních kritérií automaticky nevede k závěru, že manželství je účelové, ale má správní orgán vést k tomu, aby sám podnikl další kroky, které by jeho podezření vyvrátily nebo potvrdily. Zjištěné skutečnosti je nutno posuzovat ve svém souhrnu a důkladně zhodnotit i ty, které svědčí ve prospěch řádného úmyslu manželů; v opačném případě správní orgán zatíží své rozhodnutí nepřezkoumatelností (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 11. 2017, č. j. 7 Azs 326/2017-21, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 2. 2017, č. j. 2 Azs 355/2016-62). Účelovost manželství je otázkou skutkovou, přičemž pokud se správnímu orgánu podaří na základě řádných skutkových zjištění *jednoznačně* prokázat,

Shodu s prvopisem potvrzuje: V. N.

že *vylučným* účelem sňatku bylo získání výhodnějšího pobytového oprávnění a že manželé nemají a neměli úmysl vést společný manželský život, je možné uvažovat o účelovém manželství. Za skutkové prokázání účelovosti manželství je přitom plně odpovědný správní orgán (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 12. 2015, č. j. 4 Azs 228/2015-40, či ze dne 29. 10. 2015, č. j. 5 Azs 89/2015-30). Rodinný příslušník občana EU je povinen pouze hodnověrně prokázat existenci rodinné vazby, nemusí však aktivně dokazovat skutečný záměr sledovaný uzavřením manželství (srov. opakovaně citovaný rozsudek č. j. 7 Azs 326/2017-21).

34. Soud ve shodě s žalobcem předně dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je vystavěno přesně opačně, než jak předpokládají shora uvedená východiska. Namísto toho, aby žalovaný primárně vycházel ze zásady volného pohybu rodinných příslušníků občanů EU coby privilegované skupiny žadatelů o krátkodobé vízum a zaměřil se nejprve na skutečnosti svědčící o pravosti manželství a nezneužití institutu manželství, založil své rozhodnutí na zdůrazňování okolností, jež v něm vyvolávaly pochybnosti a které nasvědčovaly účelovosti manželství. Ze skutečností, které svědčily ve prospěch žalobce a opravdovosti jeho manželství, žalovaný (pod šestým bodem napadeného rozhodnutí) zmínil pouze věkovou blízkost manželů, společný komunikační jazyk a to, že se jejich rodiny navzájem znají (poslední z těchto pozitivních skutečností vzápětí zrcadlově převrátil v indicii svědčící o obejití zákona o pobytu cizinců). Žalovaný s výjimkou těchto tří pozitivních skutečností poukazoval výhradně na ty, které byly v neprospěch manželského páru, a celý kontext skutkového stavu nehodnotil dostatečně komplexně.
35. Se skutečnostmi, které svědčily ve prospěch závěru o neúčelovosti sňatku, se žalovaný v napadeném rozhodnutí nevypořádal. Ze srovnání výpovědi manželů přitom vyplývá, že se shodli na způsobu svého seznámení (prostřednictvím rodin, které se vzájemně znají, přičemž k prvnímu kontaktu došlo prostřednictvím Facebooku a jeho iniciátorem byl žalobce) i na tom, že k prvnímu osobnímu setkání došlo v březnu 2022, kdy manželka přiletěla se svými rodiči do Hanoje (konkrétně dne 17. 3. 2022) a pobývala zde i v dubnu 2022, během té doby se manželé opakovaně setkali a proběhla také svatba. Shoda mezi manželi byla na tom, že žalobce požádal svou manželku o ruku u jezera Hoam Kiem (jiným názvem Ho Guom) a dal ji při tom zlatý řetízek, svatba proběhla ve městě H. D., oslava se konala u žalobce doma v době od poledne do večera, resp. do noci. Shodli se na tom, kdo kupoval prstýnky nebo jaké měli na sobě v den svatby oblečení. Manželé nadto znali své osobní poměry. Žalobce věděl, že jeho manželka studovala v ČR vysokou školu zaměřenou na byznys a administrativu, nyní pracuje jako účetní, v ČR žijí oba její rodiče, má dvě sestry, ve Vietnamu před seznámením s žalobcem byla asi 3x či 4x, k cestě do práce v ČR využívá městskou hromadnou dopravu. Manželka kupříkladu věděla, že žalobce bydlí v rodinném domě v H. D., kde studoval střední školu, dále že jeho rodiče žijí v X, má jednu sestru a ta pracuje s matkou v nehtovém studiu, žalobce se zajímá o fotbal, do práce jezdí na motorce, jeho rodiče mají nehtové studium. Žalobce sice neznal jméno nejlepší kamarádky či kamaráda své ženy, avšak i ona uvedla, že jedinou takto blízkou osobu nemá.
36. Z některých odpovědí žalovaný i Velvyslanectví vyvodili rozpory, ačkoli se o rozpory nutně jednat nemuselo. Žalobce na otázku: „*Plánujete mít v budoucnu děti? Pokud ano, kolik dětí?*“ odpověděl: „*Ano, asi 2*“, a jeho manželka na stejnou otázku odpověděla: „*Zatím jsme se o dětech nebavili*“. Zatímco dle žalovaného se manželé neshodnou na tom, zda chtějí mít v budoucnu děti či nikoliv, lze s ohledem na nejednoznačnost otázky (a absenci otázek doplňujících) také dospět k závěru, že manželé se o dětech skutečně ještě nebavili, ale

Shodu s prvopisem potvrzuje: V. N.

žalobce osobně by chtěl děti dvě. Z toho, že žalovaný uvedl, že studoval tři roky střední školu a skončil před maturitou, také bez dalšího neplynulo, že by středoškolské vzdělání neměl (jiné než střední úplné) a že by tedy jeho manželka na otázku ohledně vzdělání odpověděla chybně, jak dovodilo Velvyslanectví (o tom, že by žalobce vzdělávání ukončil maturitou, jeho manželka nehovořila). Pokud například žalobce uvedl, že jeho manželka dříve pracovala jako servírka, zatímco ona hovořila o práci manažerky nehtového studia, neznamená to nutně, že žalobcova odpověď byla chybná. Velvyslanectví i žalovaný přitom vyhodnocovali odpovědi manželů mnohdy právě tím způsobem, že pokud se manželé na něčem neshodli, pak byly jejich odpovědi nutně v rozporu. Přitom si lze velmi dobře představit, že odpovědi obou manželů na výše uvedené otázky, jakož i např. na otázky, o jakých tématech se spolu baví (dle žalobce o počasí a o rodičích, dle jeho manželky o průběhu dne a o zemích, v nichž žijí), či o místě konání první schůzky (dle žalobce šli na procházku k jezeru, dle jeho manželky šli do kavárny), si nutně neodporovaly, ale mohly se vzájemně doplňovat, na což žalobce poukazoval též ve své žádosti o nové posouzení důvodů neudělení krátkodobého víza, čemuž žalovaný nevěnoval v napadeném rozhodnutí bližší pozornost.

37. Žalovanému lze dát za pravdu v tom, že manželé se ve svých výpovědích neshodli na roku seznámení, neboť žalobce uvedl rok 2020 (konkrétně vypověděl, že svou ženu oslovil dne 20. 10. 2020 na Vietnamský den žen), zatímco jeho manželka v září 2022 uvedla, že se seznámili asi před rokem. Žalovaný však již zcela opomenul, že žalobce při svém prvním pohovoru uvedl, že se „před rokem“ se svou nastávající manželkou začal bavit přes Facebook. Při absenci dalších doplňujících důkazů tak nelze ani vyloučit, že tento – dle správních orgánů zásadní – rozpor mohl být pouhým pomýlením v letopočtu při druhém pohovoru s žalobcem.
38. Co se týče jednotlivých indikativních kritérií, žalovaný předně dovodil, že v případě manželů není dána existence dlouhodobosti jejich vztahu, přičemž se nevyrovnal s tím, že pár byl v kontaktu již před cestou manželky do Vietnamu. Otázky při pohovorech nebyly vůbec zaměřeny na období jejich vztahu před návštěvou Vietnamu a nebyly cíleny na to, zda a kdy se vztah rozvinul z pouhého přátelství na sociální síti do hlubšího (partnerského) vztahu, neboť první dvě otázky se týkaly prvního kontaktu a třetí otázka již první osobní schůzky. Žalovaný také v této souvislosti značně redukoval návštěvu manželky ve Vietnamu, která trvala měsíc a půl a během níž se pár opakovaně potkával (s rodiči i bez), prakticky do jediného setkání, neboť vycházel z toho, že v rámci prvního setkání se manželé poprvé osobně seznámili, zasnoubili i uzavřeli manželství. Bez bližšího povšimnutí tak zůstalo to, že manželé byli v osobním kontaktu před tím, než se zasnoubili a vzali. S žalobcem pak lze souhlasit v tom, že pouhá skutečnost, že svatba neproběhla typickým „pompézním způsobem“ za účasti alespoň 100 lidí, nýbrž „jen“ za účasti 50-70 lidí, neznamená, že se o vážně míněnou svatbu nejednalo.
39. Pokud jde o negativní indikativní kritéria, soud dává žalobci zapravdu v tom, že řada z nich naplněna, resp. prokázána nebyla (např. předání finanční částky v souvislosti se svatbou, vysoká zadluženost manželů či dřívější účelová manželství). Nelze pak ani zcela souhlasit se závěrem žalovaného, podle něhož se pár před svatbou nikdy nesetkal, a to s ohledem na to, že manželé měli možnost se nejprve alespoň částečně osobně poznat před tím, než přistoupili k zasnoubení a sňatku (neboť jejich osobní seznámení, zasnuby a sňatek neproběhly v jediný den, nýbrž v průběhu března a dubna 2022). Zcela zásadní rozpory ohledně osobních údajů či důležitých osobních informací soud ve výpovědích

Shodu s prvopisem potvrzuje: V. N.

manželů rovněž neshledal, respektive žalovaný v napadeném rozhodnutí přesvědčivě nezdůvodnil, v čem by měly být spatřovány.

40. Soud však zároveň nepopírá, že v řízení vyšly najevo skutečnosti, které mohou vyvolávat určité pochybnosti o účelovosti uzavření manželství a že se manželství může jevit jako nestandardní (zejména s ohledem na absenci osobních setkání mimo měsíce března a dubna 2022 či nevedení společné domácnosti, což však nemůže samo o sobě vést k závěru o účelovosti manželství). Soud si zároveň uvědomuje, že unesení důkazního břemene k prokázání účelovosti manželství, není pro správní orgány jednoduché. Závěr o neudělení krátkodobého víza každopádně musí spočívat na komplexním zhodnocení veškerých skutkových okolností. Takové komplexní zhodnocení přitom nemůže spočívat v jednostranném vybrání těch skutečností, které svědčí v neprospěch manželství, ale v objektivním zohlednění všech skutečností. Nelze opomíjet například ani to, že žalobcova manželka mu skutečně pomáhala s přípravou podkladů pro cestu do ČR, neboť jako pojistník uzavřela pojistnou smlouvu pro žalobce coby pojištěného, nebo že dle úředního záznamu policie ČR se při pohovoru chovala přirozeně a při rozhovoru o žalobci to vypadalo, „že je za něj ráda“. Konečně soud připomíná, že krátkodobé vízum lze žalobci neudělit pouze tehdy, pokud bude *jednoznačně prokázáno*, že *vylučným* účelem sňatku bylo získání výhodnějšího pobytového oprávnění a současně že manželé nemají a neměli úmysl vést společný manželský život.
41. Závěrem lze také konstatovat, že při posuzování manželství je třeba mít vždy na zřeteli, že neexistuje jeden společensky akceptovaný model manželství s jasně definovaným obsahem. Lidé jsou různí, uzavírají sňatky z různých pohnutek a logicky se liší i následný obsah svazku. Za účelově uzavřený proto nelze označit každý sňatek cizince s občanem EU, který v očích správního orgánu nedosahuje kvality ideálního modelu manželského vztahu, nebo který manželé uzavřeli mj. i z důvodu řešení pobytové situace cizince (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2018, č. j. 10 Azs 68/2018-39). Jakkoli může být pravdou, že uzavření manželství bylo v tomto případě do určité míry motivováno tím, aby žalobce získal oprávnění pro pobyt v zemi, ve které žijí jeho rodiče a sestra, mohly zde být i motivy další. Žalovaný ostatně nepopírá existenci vietnamských smluvených sňatků, jakým částečně mohl být i sňatek posuzovaný v tomto případě. Nelze opomíjet, že v jiných kulturách může být přijatelné, že seznámení i sňatek předjednájí rodiče, že spolu pár před svatbou delší dobu nežije nebo že po svatbě sdílí manželský pár domácnost s rodiči jednoho z manželů. Ne každé manželství, které neodpovídá zažité představě o tom, jak by měl manželský vztah vypadat, lze považovat za účelové.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

42. Soud na základě shora uvedeného uzavírá, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť žalovaný komplexně nevyhodnotil všechna relevantní kritéria, pokud jde o vztah žalobce a jeho manželky, a pouze se jednostranně zabýval faktory svědčícími dle jeho názoru o účelovosti uzavřeného sňatku, když některé jeho závěry nemají oporu ve správním spise. Žalovaný nedostál své povinnosti zohlednit v rozhodnutí všechny zjištěné skutečnosti a navíc nerefletoval argumentaci, kterou žalobce vznesl v žádosti o nové posouzení důvodů neudělení krátkodobého víza. Za této situace nelze souhlasit s jeho závěrem o jednoznačném prokázání účelovosti uzavřeného manželství.

43. Žaloba tedy je důvodná a soud na jejím základě přistoupil ke zrušení napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. O vrácení věci žalovanému soud rozhodl podle § 78 odst. 4 s. ř. s. V dalším řízení bude žalovaný vázán právním názorem zdejšího soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
44. Soud přitom nepředjímá, jak má žalovaný o žádosti o nové posouzení důvodů neudělení krátkodobého víza rozhodnout. Jistě se může podrobněji zabývat shodami i rozpory ve výpovědích manželů a nahlížet na ně i v kontextu dalších předložených listin. Pokud přetrvají jeho pochybnosti o účelovosti manželství, může žalobce vyzvat k předložení dalších důkazních prostředků, například ohledně komunikace manželů před i po uzavření jejich manželství. Setrvá-li u negativního způsobu vyřízení žádosti, pak v novém rozhodnutí uvede konkrétní skutkovou i právní argumentaci, při níž zohlední a přesvědčivě vypořádá také skutečnosti svědčící ve prospěch neúčelovosti uzavření manželství.
45. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nebyl v řízení úspěšný, právo na náhradu nákladů řízení proto nemá. Úspěšnému žalobci soud přiznal náhradu nákladů řízení v celkové výši 13 200 Kč. Tato částka sestává jednak ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč a jednak z odměny advokáta, kterou tvoří odměna za tři úkony právní služby po 3 100 Kč (převzetí a příprava zastoupení, žaloba a replika) podle § 7, 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“), a tři paušální částky po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Protože zástupce žalobce není plátcem daně z přidané hodnoty, nezvyšuje se jeho odměna o náhradu za tuto daň. Lhůtu k plnění stanovil soud v délce 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku s tím, že s ohledem na § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, užitý na základě § 64 s. ř. s., je žalovaný povinen náhradu nákladů řízení zaplatit k rukám zástupce žalobce.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 8. února 2023

Mgr. Marcela Uhříčková, v.r.
samosoudkyně